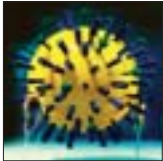

دانش

دست ها و چشم ها ۲۸

دانش

خوردگی میکروبی ۲۸

نبینندنگ

طبیعت در برابر تربیت ۲۹

خانه

..... ۲۹

جامعه

دریاچه «شورست» تا دشت «کلوت» ۳۰

نگاه

صنعت توریسم ایران در آگهی‌های روزنامه‌ها

رامین کمالی

چند روزی را در آگهی‌های تور مسافرتی روزنامه همشهری پرسه زدم – دل‌یلش بماند – که در ایم تابستان حداقل ۵ یا ۶ نیم صفحه‌ای را به خود اختصاص داده است. خلاصه آن که انواع پروازها، بلیت‌ها، هتل‌ها و کشورها آدم را یک جوری گیج می‌کند یا به وسوسه می‌اندازد. مابین این همه آگهی چشمم به تور سواحل خلیج فارس افتاد. اولش اهمیت ندادم و رد شدم ولی بعد با کمی تامل برابم ستوالی پیش آمد که منجر به حل معما شد، که این انگاری سوژه تازه است.
بله درست بود. با یک تلفن معلوم شد که بنابر دستور داده شده عنوان تور دبی تبدیل به تور سواحل خلیج فارس شده است. ای وای که ما مقدر خوشحال و مشغوف شدیم که نام این خطه عزیز را بارها و بارها در این آگهی‌ها – به زور – به چاپ رساندیم. دیگر هیچی. سرم رو گرفته و یاد ایام گذشته افتادم که ما چه بودیم و آنها چه می‌کردند حالا ما چه داریم آنها چه کارهایی نمی‌کنند. از جمله انواع برج‌های بلند، پاساژهای آنچنانی، پیست اسکی مصنوعی، جزیره‌های مصنوعی نخل و... که سیل توریست‌های خارجی راهی این سواحل خلیج فارس می‌شوند و بخش اعظم آنها ایرانی‌اند و حتی بخش اعظم بازرگانان دبی نیز ایرانی‌اند.
ببین کار به کجا رسیده که در ازای خرید یک آپارتمان حتی ۵۰ متری با وام و تقسط و غیره اهدای اقامت دائم در امارات را نوید می‌دهند که سالی ۱۲ ماه حداقل هشت ماه آن را گرمای طاق‌ت فرسا آدم را نوازش می‌کند. آره درسته احتمالاً با این جواب مواجه می‌شی که بابا هر جا که بری حتی تو راهروی پاساژها هم کوئل‌گازی هست و اصلاً تو گرما را هم حس نمی‌کنی، که باید بگویم بله راست می‌گویند البته با ذکر این مطلب که کلا توریست صرفتاً تجاری – به زعم من – جزء نازل‌ترین توریست‌ها قلمداد می‌شود. البته اگر این خرید را هم از تور خلیج فارس جدا کنیم شاید – باز هم به زعم من جزء دیگر چیزی از آن نمی‌ماند. هر چقدر که نظر می‌رسد که شیخ نشین‌ها از این مقوله آثارند پول خوبی به جیب زده‌اند.
حیف به سواحل خلیج، حیف به چنین پیست اسکی پرارکنده در تمام نقاط کشورمان، حیف به آثار تاریخی اصفهان، کاشان، همدان، کرمان، تبریز و...، حیف به آثار باستانی شیراز که این یکی حتی به نوعی یک پکیج– تازگی‌ها باب شده– کامل برای تحقیق و تفریح است و هزاران، بله هزاران نقطه تفریحی تفریحی است دیگر که اگر غارها، آبشارها، آبگرم‌ها، قلعه‌ها، دریاچه‌ها، رودخانه‌ها، کوه، برکه، جنگل و دشت را اضافه کنیم– اینها را به عمد اشاره کردم که دیگر بهانه‌ای نباشد –واقعاً آوازه هزاران نقطه توریستی بزرگنمایی تلقی نمی‌شود.
اینکه این منطقه با سرمایه‌گذاری بسیار کلان و حساب‌شده خیل عظیمی از تجارت جهانی را معطوف خود کرده گراف نیست. مایی که به دلیل قوانین دست و پاگیر اداری، وزارتخانه‌ای و گمرکی و غیره کمک شایانی به تجارت Re-export دبی می‌کنیم، مایی که به دلیل ساختار ضعیف و ناچیز صنعت توریسم در کشورمان طی این سال‌ها حتی به آن فکر نکرده‌ایم و سالانه هزاران نفر را راهی بیرون مرزها می‌کنیم که ازجمله خرید، ساحل، موزیک و... جزء دل‌مشغولی آنهاست‌ا چه رسد به اینکه بخواییم جذب توریست خارجی کنیم. برای مثال شما دست خانواده رو بگیر هر قسم، بندرعباس یا بوشهر ببین چند تا هتل مناسب و درخور برای اقامت می‌تونن پیدا کنی. ظاهر این دیگر حدیث تکرار شده است و امیدی به حلش نیست. اصلاً این مطلب از سر شانس تجربه بازدید از چند مکان خارج از کشور را داشته، اگر بدانید چه صحنه‌هایی را در هندوستان دیده‌ا که قابل ذکر نیست و یا آب جاری کوچه‌های ونیز رویایی به کیفی همین جوی‌های مولوی خودمان است باور نمی‌کنید. مگر اینکه خودتان ببینید ولی امان از تعداد توریست‌ها.

هدف از بیان این مطلب منصرف کردن توریست ایرانی از تور سواحل خلیج فارس نیست که اگر کمی به خود آمده باشد هم بسی جای شکر است. هدف اصلی خطاب به مدیران، مسئولان و روسای سازمان‌ها و ادارات مربوطه است تا امید به اینکه به خود آیند و در جهت ارتقای کیفیت گردشگری داخل ایران فکری کنند و اقدامی شایسته داشته باشند که در آینده‌ای بسیار نزدیک تور واقعی سواحل خلیج فارس را در سواحل ایران برگزار کنیم. ختم کلام، توریست همیشه به دنبال برج بلند و فروشگاه‌های شیک نیست. کمااینکه این برج‌های بلند در مالدیو، هندوستان، آنتالیا و تونس و... جلوه نمی‌کنند. توریست اگر کمی نظم، قانون، بهداشت، امنیت، احترام و قدامت راحتی حس کند کافی است.

فرزندخوانده‌ای، تصویر: مکتون شریف

که از بند قتل زنان در زندان اوبن به عمل آمده است، ۸۰ درصد قتل‌های انجام گرفته توسط زنان به خاطر ترس از شوهر، تخفیر شدن مکرر و آزار جنسی بوده است. زنان همسرکش با نقشه قبلی و در پی مدت‌ها تحمل شرایط خانوادگی، همسران خود را شخصاً و یا با کمک مرد دیگری به قتل رسانده‌اند. فقر، بیکاری، اعتیاد و خیانت نیز از مواردی است که همواره در ایران باعث شوهرکشی می‌شود. بر اساس تحقیقات بیشتر زنان شوهرکش از کمبود محبت در ازدواج یا پسرعماه شدم. شوهر من هم مانند پدر و برادرم فردی معناد و بی‌مسئولیت بود. هر شب دوستانش را به خانه‌مان دعوت می‌کرد و بساط عیش و نوش راه می‌انداختند. کم‌کم از من خواست که دراختیار دوستانش باشم تا خرج اعتیادش تأمین شود. تحمل این وضعیت برابم غیرممکن بود. اما مجبور بودم برای تأمین مواد مخدر شوهرم، مدت یک ماه دراختیار یک مشتری قرار بگیرم. مدتی گذشت و من با مردی به نام عباس آشنا شدم. عباس مرد بسیار خوبی بود و من به او علاقه‌مند شدم. چندماه از آشنایی من و عباس گذشت. به دادگاه خانواده رفتم و درخواست طلاق دادم. اما شوهرم حاضر نمی‌شد مرا طلاق بدهد. سرانجام همراه عباس و دو فرزندم از خانه فرار کردیم و در یکی از مناطق جنوبی تهران خانه‌ای خریدیم و با هم زندگی دیگری را شروع کردیم. یک روز تصمیم گرفتیم شوهرم را به خانه‌مان دعوت کنم و به او بگویم که ازدواج کرده‌ام تا حاضر شو د مرا طلاق بدهد.

آن روز شوهرم به خانه من و عباس آمد. از او خواستم مرا طلاق بدهد. او قبول نمی‌کرد. با هم درگیر شدیم. من هم با چوب ضربه‌ای به او زدم و عباس شوهرم را خفه کرد. سپس به همراه عباس، جسد شوهرم را داخل کانال آبی انداختیم. ... با نگاه کلی به زندگی این زنان متوجه می‌شویم که این زنان خیانتکار در سختی و فشار بودند که حاضر شدند با یک فرد بیگانه رابطه برقرار کنند و سرانجام با همدستی آنها، شوهرشان را بکشند. به راستی چرا؟!

چرا یک مرد که باید تکیه‌گاه زن باشد و خرج زندگی‌اش را با زحمت تأمین کند، حاضر می‌شود زنش را مجبور به تن فروشی کند؟ در خصوص این گونه حوادث و جنایات چه می‌توان گفت؟ آیا جامعه مقصر است یا تربیت خانواده؟ شاید هم قانون. چون حق طلاق زن نیست و اگر شوهر رضایت ندهد، زن نمی‌تواند به راحتی از شوهرش جدا شود. وجود این مشکلات عرصه را به زندگی این زنان تنگ می‌کند و دستشان به جنایت آلوده می‌شود.

■ تحلیل کارشناسان بر زندگی زنان شوهرکش

طبق آمارهای گرفته شده بیشتر زنانی که به جرم شوهرکشی در زندان به‌سر می‌برند با کمک مردی بیگانه دست به قتل همسر زده‌اند. این زنان که با آزار و شکنجه شوهر روبه‌رو بوده‌اند برای انتقامجویی با رسیدن به آرزوهای سرکوب شده خود با مرد بیگانه رابطه برقرار کرده‌اند و چون شوهر برایشان مانع بزرگی است کم‌تر به قتل او می‌بندند و معمولاً مرد بیگانه هم با زن همدست شده و شوهر را از بین می‌برند، بدون اینکه بدانند چه آینده‌ای در انتظارشان است. در بررسی زندگی این زنان مشخص شده که اغلب این زنان خیانتکار از دست شوهر بی‌بنیاداری و بیکاره‌های معناد که آنها را مجبور به تن‌فروشی می‌کنند به ستوه آمده و با همدستی مردی دیگر مرتکب قتل می‌شوند.

■ افزایش شوهرکشی

صفحه حوادث روزنامه‌ها نشان می‌دهد که در چند سال اخیر خشونت در میان تمام اقشار جامعه افزایش پیدا کرده و کسی تاکنون برای این معضل چاره‌ای ننبدیشیده است. همسرکشی نوع شدید خشونت است. معمولاً کسانی که دست به خشونت می‌زنند در تداوم نارضایاتی مزمنی عمل می‌کنند که این نیز معلول عوامل مختلفی است. ناتوانی و محدودیت در احقاق حقوق زن از راه‌های قانونی در جامعه ما پریخی زنان را مجبور می‌کند که خود وارد عمل شوند و برای از بین بردن شوهرشان نقشه قتل بکشند و تصمیم‌شان را عملی کنند. اما برخی مردان به سبب ساختار مردانه و آزاد بودنشان با کوچک‌ترین نارضایاتی و نامردی در روابط مرتکب خشونت می‌شوند و در اثر جنون آنی در یک لحظه تصمیم به قتل همسر خود می‌گیرند. بر اساس یک پژوهش میدانی

تکه را جایی از کوچه و خیابان انداختم.

■ **با توجه به این که حکم اعدامات تأیید شد و قابل اجرا بود، به چه علت متوقف شد؟**

درست شبی که قرار بود سرگراه برای اعدام به پای چوبه دار بروم، دخترم نامه‌ای به شاهرودی رئیس قوه قضائیه فرستاد و خواهان دستور توقف اجرای حکم مرگ شد. آیت‌الله شاهرودی بعد از خواندن این نامه دستور توقف اجرای حکم اعدام را صادر کرد و دستور داد بار دیگر به پرونده‌ام رسیدگی کنند. با گذشت بیش از یک سال از دستور توقف اجرای حکم اعدام فاطمه، سرانجام در اسفندماه سال گذشته مجازات اعدام این زن مجدداً تأیید شد و این حکم به دایره اجرا سپرده شد که بار دیگر فاطمه یک قدم به مرگ نزدیک‌تر شد. اما باز هم به دستور رئیس قوه قضائیه روزنه امیدی به روی فاطمه باز شد و پرونده به شعبه تشخیص دیوان عالی کشور ارجاع یافت. فاطمه حقیقت‌پژوه اکنون پشت میله‌های زندان در انتظار ترمین سرنوشت خود روزشماری می‌کند.

■ فرجام اعتیاد مرد

مهری زن ۳۰ساله متهم است که با همدستی پسر ۱۹ساله‌ای شوهرش را به قتل رسانده است.

از او می‌پرسم: چرا شوهرت را کشتی؟

می‌گوید: چون معتاد بود، برای همین کشتمش.

■ ماجرای قبل از رشح بده

من با همسر مهدی که ۳۲ سال سن داشت از مدت‌ها قبل اختلاف داشتم. او فردی معناد و خوشگذران بود و هیچ مسئولیتی در قبل خانواده قبول نمی‌کرد. مدتی پیش با پسری به نام محمد که با ما همسایه بود و به واسطه پسر و رفت‌وآمدهایش به خانه‌مان با او آشنا شده بودم، رابطه برقرار کردم و ...

نکته

بر اساس یک پژوهش میدانی که از بند قتل زنان در زندان اوبن به عمل آمده است، ۸۰ درصد قتل‌های انجام گرفته توسط زنان به خاطر ترس از شوهر، تخفیر شدن مکرر و آزار جنسی بوده است. زنان همسرکش با نقشه قبلی و در پی مدت‌ها تحمل شرایط خانوادگی، همسران خود را شخصاً و یا با کمک مرد دیگری به قتل رسانده‌اند. فقر، بیکاری، اعتیاد و خیانت نیز از مواردی است که همواره در ایران باعث شوهرکشی می‌شود. بر اساس تحقیقات بیشتر زنان شوهرکش از کمبود محبت در رنج بوده‌اند.

کرده و زمانی که در خانه تنها بودم با وی مراده داشتم. محمد از مشکلات زندگی ما باخبر بود. برای همین تصمیم گرفتم به اتفاق او شوهرم را به قتل برسانم و نقشه کشتن او را طراحی کردم. بر اساس این نقشه شب قتل دو بسته قرص دیازپام را که از قبل تهیه کرده بودم در غذای شوهرم ریختم و مقداری تریاک به زندگی من نگرذردم. اما تصمیم گرفتم به خوشبختی برم. امید دارم که یک روز به آرزوهایم برسم. اگر هم نرسم، خوشبختی را با خود به گور می‌برم. . .

■ یک قدم تا مرگ

فاطمه حقیقت‌پژوه زن ۳۵ساله‌ای است که به اتهام قتل همسر صیغه‌اش در زندان به‌سر می‌برد.

وی چهار سال است که پشت میله‌های زندان است و تا به حال چندین بار لحظات پیش از مرگ را تجربه کرده اما بنابه دلایلی چنان اعدام وی متوقف شد.
■ **چرا همسر را کشتی**
چند سال پیش به خاطر اختلافاتی از شوهر اولم جدا شدم و با وجود داشتن فرزند، مرد جوانی به نام بهمن را صیغه کرد. سال ۸۰ بود که با بهمن آشنا شدم. او قرار بود مرا عقد دائم کند. بهمن سه چهار سالی از من کوچک‌تر بود. در هفته چند روز به خانه‌ام می‌آمد. از طرفی اعتیاد شدیدی به مواد مخدر داشت. خیلی او را دوست داشتم. اما بعد از مدتی متوجه شدم به دختر بزرگم که ۱۵ ساله بود نظر دارد. خیلی نگران این موضوع بودم تا اینکه یک شب بهمن به من گفت دخترت را در قمار باخت‌ام و باید او را پیش دوستم بیرم. از این حرفش بسیار ناراحت و عصبی شدم و دعوی اسختی با او کردم. دو شب بعد وقتی به خانه آمدم متوجه شدم بهمن در اتاق خواب به جان دخترم افتاده و به او تعرض کرده است. وقتی دخترم موضوع را به من گفت نفرت عجیبی در قلبم نسبت به بهمن ایجاد شد و تصمیم به انتقام گرفتم و او را کشتم.

■ **انگیزه‌ات فقط انتقام جویی از شوهرت بود؟**

او به دختر من تجاوز کرده بود. این موضوع کوچکی نیست. شاید اگر بهمن آن شب و بعد از آن اقدام هولناک علیه دخترم، از خانه‌ام می‌رفت عصبانیت و کینه‌ام کم‌کم از بین می‌رفت اما آن شب وقتی دیدم بهمن با خیال راحت و خونرسد به اتاق دیگری رفته تا مواد مخدر مصرف کند خشمم دو چندان شد.

■ چطور او را کشتی؟

روسی‌ام را برداشتم و دور گردنش انداختم و آنقدر فشار دادم تا جانش درآمد. بعد هم با چاقو او را تکه‌تکه کردم و هر

نمی‌توانستم باور کنم چقدر بدبخت بودم. مثل یک علف هرز وسط یک جنگل. هیچ‌کس مرا نمی‌خواست. همه به نوعی به من زخم زده بودند، پدرم، مادرم و بعد شوهرم. دیگر خسته شده بودم. نیاز به یک تسلی دهنده داشتم. بعد از چند روز دوستان شوهرم به خانه‌مان می‌آمدند و او مرا در اختیار آنها قرار می‌داد و پول می‌گرفت. از بی‌غیرتی او متفتر بودم. می‌خواستم بroom شکایت کنم، اما می‌ترسیدم. نمی‌دانم شاید به خاطر اینکه هیچ پناهگاهی نداشت‌م.

هیچ‌کسی نبود که از من حمایت کند. تا اینکه. . .

شب حادثه شوهرم دیر وقت به خانه آمد و مثل همیشه مست بود. به من گف‌ت که برایش شام درست کنم. اما من با بی‌تفاوتی جویاش را دادم. عصبانی شد و مثل همیشه مرا به یاد کتک گرفت. در درونم نسبت به او کینه عجیبی داشتم. وقتی به رختخوابش رفت و مطمئن شدم که خوابیده، چاقویی از آشپزخانه برداشتم، کنترلر ام از دست داده بودم. حالت طبیعی نداشت‌م. فقط به فکر انتقام از آن حیوان پست بودم که مرا مثل یک توپ فوتبال به این طرف و آن طرف پرت می‌کرد. به بستر خواب او رفتم و با ضربات چاقو به جانش افتادم. در آخرین لحظات عمرش هم با نفرت و تمسخر نگاه می‌کرد. از چشمانش باران پستی و بی‌غیرتی می‌بارید. وقتی مطمئن شدم که مرده است، چاقو و ملحفه‌های خونری را شستم و دستانم را پاک کردم. تلفن را برداشتم و پلیس را خبر کردم و ...

زن غمگین به زندگی‌اش فکر می‌کرد و مرتب‌آه می‌کشید. اشک پنهانی صورتش را پوشانده بود.

آرام گفتم: باور کنید من هم یک انسان هستم. دلم می‌خواهد خوشبخت زندگی کنم. اما نمی‌دانم چرا سرنوشت این گونه مرا به بازی گرفت. چرا زندگی پدر و مادرم از هم پاشیده شد. اگر آنها کمی هم به فکر من بودند، شاید الان پشت میله‌های زندان نبودم که هر شب کابوس طاب دار را ببینم. آنها مرا در آتش اختلافاتشان سوزاندند و هیچ توجهی به زندگی من نکرده‌اند. اما تصمیم گرفتم به خوشبختی برم. امید دارم که یک روز به آرزوهایم برسم. اگر هم نرسم، خوشبختی را با خود به گور می‌برم. . .

■ **یک قدم تا مرگ**

فاطمه حقیقت‌پژوه زن ۳۵ساله‌ای است که به اتهام قتل

همسر صیغه‌اش در زندان به‌سر می‌برد.

وی چهار سال است که پشت میله‌های زندان است و تا به حال چندین بار لحظات پیش از مرگ را تجربه کرده اما بنابه دلایلی چنان اعدام وی متوقف شد.

■ **چرا همسر را کشتی**
بالاخره با تحمیل و زور برای خلاصی از این وضعیت با پسری که اصلاً به او علاقه‌ای نداشتم ازدواج کردم. جهنمی دیگر با مردی که او نیز از مردی فقط اسمش را داشت. همانند پدر و ناپدری‌ام او هرزه بی‌غیرتی بود که تباهم کرد. بیچاره مادرم از ناچاری با غم پنهان در صورتش در میان اشک و آه مرا عروس سیاه‌پختی کرد. از روز اول من و همسر ام یکدیگر نفرت داشتیم. سه روز از ازدواج‌مان می‌گذشت و من با شوهرم یک کلمه حرف نمی‌زدم. او با اینکه می‌دانست من از او نفرت دارم ولی هیچ وقت درصدد این نبود که علاقه‌مرا نسبت به خودش جذب کند. اصلاً با من حرف نمی‌زد. محبت هم نمی‌کرد انگار در آن خانه وجود نداشتم.

رفته‌رفته چهره کریه و تیت حیوانی‌اش برابم آشکار شد. او مرد نبود بلکه. . .

بعد از دو هفته که هنوز نوعروس باکره بودم شوهرم به همراه دوستش که اصلاً او را نمی‌شناختم به خانه آمد. شوهرم از خانه بیرون رفت و دوستش در خانه با من تنها ماند. بعد از مدتی آن موجود کثیف به من نزدیک شد. خود را باختم. از ترس جیغ کشیدم و فحش می‌دادم. ولی او مست لا‌قید مثل یک میله متجاوز به من حمله‌ور شد و من ...

بعد از رفتن آن حیوان، شوهرم به خانه آمد. خوشحال و بی‌اعتنا، با تمام قدرت با نفرت و غضب هرچه خواستم به او گفتم و تهدید کردم که شکایت می‌کنم و او با سوءاستفاده از موقعیت و بی‌پناهی‌ام، مرا به باد کتک گرفت و در زیر کتک‌های بی‌رحمانه خود اعتراف سختی کرد. بله او دختر

بودن مرا به یک میلیون تومان فروخته بود. . .

زندگی کردن با بوی تعفن گذشته سخت است. باید کاری کرد. باید از این گذشته جدا شد. سرنوشتی که نه خودم، بلکه دیگران با اعمال کثیفشان برابم ساخته‌اند. . .

این حرف‌های یک زن ۲۳ساله است که به جرم قتل شوهرش در زندان اوبن به‌سر می‌برد.

می‌پرسم: چطور می‌خواهی از گذشته‌ات جدا بشوی؟
تبسمی بر چهره سبلی خورده از شلاق ناهم‌رسانی می‌اندازد و می‌گوید: شاید کسی باور نکند، اما من می‌خواهم خودم را پاک کنم، یعنی خدا مرا ببخشد. شب و روز برای پاکی خودم دعا می‌کنم. می‌خواهم طعم خوشبختی را بجشم. والدینم از هم جدا می‌شوند. می‌گویند: من تا سن ۸۰سالگی در میان بی‌توجهی و ترجم‌زجر آ‌ر خانواده پدرم بزرگ شدم. تا اینکه با تحریک اطرافیان و تمایل پدرم زنی به نام نامادری به خانه‌مان آمد. او بد اخلاق و بی‌رحم بود و من دختری که باید مثل خیلی از همسن و سال‌های خودم عین گلبرگ مخملی پرورش می‌یافت در زیر دست و پای باغیان‌خودخواه و بد اخلاقی که مرا گیاه هرزه می‌دانست له شد. نامادری هر روز با تحریک پدر و فضولی سر موضوعات کوچک و درشت‌نمایی آنها تنگم می‌زد. یادآوری‌اش برابم تلخ است

و هنوز آثار داغ و زخم بر بدنم باقی است. من در هر ملاقاتم با مادرم جریان بی‌رحمی آنها را تعریف می‌کردم و او دلش برابم می‌سوخت. تا اینکه او نیز تحمل نکرد و طی شکایتی به دادگاه از پدرم شاکی شد. پدر، این تدبیس محبت که باید پناهگاهم می‌بود رفتن مرا از خدا می‌خواست. دادگاه هم حکم به سرپرستی مادرم داد و من به عنوان هممان ناخوانده به جمع خانواده مادرم که سه سال بود با مرد دیگری ازدواج کرده بود، پیوستم. اوایل همه چیز بر وفق مرادم بود و من احساس شادی و خوشبختی را تجربه می‌کردم. ولی همیشه اضطراب داشتم که حتماً روزی نوای شیرین این زندگی ناخواسته قلمم خواهد شد.

کم‌کم صدای نارضایاتی ناپدری از حضور من در آن خانه بالا گرفت که البته این حق او بود. ولی آیا ندای زیبای بشر دوستی و وجودش به صدا درنیامد که این دختر بی‌پناه کجا برود؟ شریک اذیت‌های ناپدری‌ام روز به روز بیشتر می‌شد. من محکوم بودم. بالاخره با تحمیل و زور برای خلاصی از این وضعیت با پسری که اصلاً به او علاقه‌ای نداشتم ازدواج کردم. جهنمی دیگر با مردی که او نیز از مردی فقط اسمش را داشت. همانند پدر و ناپدری‌ام او هرزه بی‌غیرتی بود که تباهم کرد. بیچاره مادرم از ناچاری با غم پنهان در صورتش در میان اشک و آه مرا عروس سیاه‌پختی کرد. از روز اول من و همسر ام یکدیگر نفرت داشتیم. سه روز از ازدواج‌مان می‌گذشت و من با شوهرم یک کلمه حرف نمی‌زدم. او با اینکه می‌دانست من از او نفرت دارم ولی هیچ وقت درصدد این نبود که علاقه‌مرا نسبت به خودش جذب کند. اصلاً با من حرف نمی‌زد. محبت هم نمی‌کرد انگار در آن خانه وجود نداشتم.

رفته‌رفته چهره کریه و تیت حیوانی‌اش برابم آشکار شد.

او مرد نبود بلکه. . .
بعد از دو هفته که هنوز نوعروس باکره بودم شوهرم به همراه دوستش که اصلاً او را نمی‌شناختم به خانه آمد. شوهرم از خانه بیرون رفت و دوستش در خانه با من تنها ماند. بعد از مدتی آن موجود کثیف به من نزدیک شد. خود را باختم. از ترس جیغ کشیدم و فحش می‌دادم. ولی او مست لا‌قید مثل یک میله متجاوز به من حمله‌ور شد و من ...

بعد از رفتن آن حیوان، شوهرم به خانه آمد. خوشحال و بی‌اعتنا، با تمام قدرت با نفرت و غضب هرچه خواستم به او گفتم و تهدید کردم که شکایت می‌کنم و او با سوءاستفاده از موقعیت و بی‌پناهی‌ام، مرا به باد کتک گرفت و در زیر کتک‌های بی‌رحمانه خود اعتراف سختی کرد. بله او دختر

بودن مرا به یک میلیون تومان فروخته بود. . .